

ROZHODNUTIE

Disciplinárny senát, predseda senátu JUDr. Erik Uhlár a členovia senátu Mgr. Marián Degma a Doc. JUDr. Ing. Branislav Cepek, PhD., na ústnom pojednávaní dňa 13. januára 2017 v Bratislave, v disciplinárnej veci **JUDr. A. H.**, sudkyne Okresného súdu V. N. T., o návrhu na určenie neplatnosti napomenutia predsedníčky Okresného súdu V. N. T. pod X., takto

r o z h o d o l :

Podľa § 117 ods. 11 zákona č. 385/2000 Z. z. **u r č u j e**, že písomné napomenutie sudkyne JUDr. A. H. predsedníčkou Okresného súdu V. N. T. sp. zn. X., zo dňa 10. februára 2016, udelené na základe § 117 ods. 9 zákona č. 385/2000 Z. z. za porušenie ustanovenia § 30 ods. 1, ods. 2, písm. g/ zákona č. 385/2000 Z. z., za neetické správanie sa sudkyne voči zamestnancom Okresného súdu V. N. T., **je neplatné.**

O d ô v o d n e n i e

Dňa 10.2.2016 predsedníčka Okresného súdu V. N. T. vydala rozhodnutie, ktorým rozhodla vo vzťahu k JUDr. A. H., sudkyňi menovaného súdu, tak, že „na základe § 117 ods. 9 zákona č. 385/2000 Z. z. za porušenie ustanovenia § 30 ods. 1, ods. 2, písm. g/ zákona č. 385/2000 Z. z. a to za neetické správanie sa sudkyne JUDr. A. H. voči zamestnancom Okresného súdu V. N. T., ukladá jej písomné napomenutie“.

V odôvodnení uvedeného písomného napomenutia poukázala na to, že jej dňa 11.11.2015 doručili zamestnanci okresného súdu, ktorých mená sú uvedené v zápisnici o zasadnutí sudcovskej rady zo 7.12.2015, podnet, v ktorom uvádzajú, že dotknutá sudkyňa

dlhodobo, opakovane a bez akéhokoľvek bližšieho zdôvodnenia obťažuje zamestnancov súdu tým spôsobom, že ich zavolá do kancelárie a pýta sa či ju niekto neznevažuje, neuráža; hovorí, že ju všetci ponižujú ako sudkyňu, slovne útočia na jej osobný život; ak ju žiadajú o zdôvodnenie jej tvrdení, osočuje sudcov krajského súdu, vedenie a sudcov OS V. N. T., o zamestnancoch ktorého sa vyjadruje ako o bande, ktorá jej podkopáva nohy a chce jej zle; uvedení zamestnanci žiadali o vykonanie nápravy za účelom vytvorenia kľudnej pracovnej atmosféry aby sa mohli nerušene venovať plneniu pracovných povinností a neboli zaťažovaní osobnými a pracovnými problémami JUDr. H.. Ďalej v odôvodnení poukázala na to, že uvedeným podnetom sa 30.11.2015, 7.12.2015 a 14.12.2015 zaoberala sudcovská rada, ktorej tiež postúpila podnet upratovačky, M. A., z 26.11.2015 týkajúci sa nevhodného správania sa sudkyne voči jej osobe. Ďalej uviedla, že sudkyňa sa vyjadrila ústne, že prichádza do kontaktu len so svojou asistentkou, s inými zamestnancami sa nerozpráva, ani s tajomníčkou trestného oddelenia; nežiadala o predvolanie zamestnancov súdu na zasadnutie sudcovskej rady, podľa nej nemajú právo sa sťažovať na takéto veci. Ďalej uviedla, že 10.12.2015 počas prešetrovania podnetu dotknutá sudkyňa slovne napadla upratovačku okresného súdu, čo videli a počuli viacerí zamestnanci. Poukázala na to, že sudcovská rada vyhodnotila oba podnety ako dôvodné a 14.12.2015 prijatým uznesením podala predsedníčke súdu návrh na udelenie písomného napomenutia sudkyňi pre nevhodné a osočujúce správanie sa voči zamestnancom. Podľa predsedníčky OS V. N. T. z vykonaných dôkazov nie sú pochybnosti o tom, že podnety zamestnancov súdu smerujúce voči uvedenej sudkyňi a poukazujúce na opakované nevhodné správanie voči nim sú dôvodné. V závere poukázala na to, že na pracovnej porade 28.1.2015 boli sudcovia upozornení na povinnosť dodržiavať zásady sudcovskej etiky v dôsledku oznámenia dozornej úradníčky poukazujúcej na nevhodné a neetické správanie sa JUDr. H. voči nej za prítomnosti tretích osôb, napriek uvedenému však sudkyňa od svojho správania neupustila, čím vytvára na pracovisku napätie a sťažuje zamestnancom riadne plnenie ich pracovných povinností.

Uvedené rozhodnutie bolo dotknutej sudkyňi doručené dňa 12.2.2016. Dňa 27.2.2016, teda v zákonnej 15-dňovej lehote (ktorá je lehotou procesnou) podľa § 117 ods. 11 zákona č. 385/2000 Z. z. podala dotknutá sudkyňa disciplinárnemu senátu návrh na určenie neplatnosti uvedeného napomenutia, kde poukázala na to, že toto nespĺňa základné náležitosti rozhodnutia o disciplinárnom opatrení; poukazovala na to, že čo sa týka uvádzaného oznámenia dozornej úradníčky, táto bola k nej pridelená na výkon pohotovostných služieb,

pričom nemá základné znalosti práce asistentky zvlášť v trestnej agende, ako aj, že ju upozornila, že pracovnú pohotovosť nie je schopná vykonávať a v záujme predídienia pochybení pri vypracovaní či vyhotovení rozhodnutí vo väzobných veciach je potrebné o tom informovať predsedníčku súdu, uvedená zamestnankyňa však na ňu podala sťažnosť kvôli údajne nevhodnému správaniu voči nej; poukazovala na to, že predsedníčka súdu ju na porade 28.1.2015 nevypočula, jej konanie malo zámer znevážiť jej osobu pred kolegami. K námietkam niektorých zamestnancov na jej údajne nevhodné správanie uviedla, že uvedení zamestnanci rozširovali o nej hrubo znevažujúce a dehonestujúce informácie, čo však nijako neriešila, len svojho vyššieho súdneho úradníka sa opýtala z akého dôvodu ich o nej rozširuje, na čo odpovedal, že nie je jeho povinnosťou jej to oznámiť. Podľa nej otázka zamestnancovi čo o nej rozširuje nie je nevhodné správanie sa sudcu. Uviedla, že na sudcovskej rade jej nebola poskytnutá možnosť k danému podnetu sa vyjadriť, bola len upozornená na možnosť vyjadriť sa písomne. V súvislosti s podnetom upratovačky uviedla, že táto sa jej evidentne posmievala a len ju upozornila, aby sa jej neposmievala, inak na ňu podá sťažnosť. Poukázala na to, že napomenutie jej bolo dané necelé dva týždne po jej návrhu sudcovskou radou za člena disciplinárneho senátu pri doplňujúcich voľbách a v prípade jeho právoplatnosti by nemala možnosť kandidovať do disciplinárneho senátu; podľa nej je napomenutie absolútne neodôvodnené a nedôvodné, nesúhlasí s ním.

Vo vyjadrení k podanému návrhu predsedníčka OS V. N. T. poukázala na to, že napomenutie bolo udelené po dôkladnom zvážení reagujúc na opakované odôvodnené sťažnosti sudcov a zamestnancov súdu ohľadne nevhodného správania sudkyne voči nim, o dôveryhodnosti ktorých nemá pochybnosti; bolo udelené po prešetrení písomného podnetu zamestnancov z 11.11.2015, ktorý bol postúpený sudcovskej rade a tá po náležitom prešetrení prijala uznesenie zo 14.12.2015, ktorým podala podnet na jeho udelenie, pričom i počas prešetrovania podnetu sudkyňa pokračovala v správaní ako je zrejmé zo záznamu z 26.11.2015 a 11.12.2015. Navrhla podanému návrhu nevyhovieť.

Podľa § 69 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z. z., podnet vybavuje predseda súdu; podnet týkajúci sa sudcov vybavuje sudcovská rada príslušného súdu. Sudcovská rada môže poveriť jeho vybavovaním jedného alebo viacerých svojich členov.

Podľa § 69 ods. 5 zákona č. 757/2004 Z. z., podnet musí byť prerokovaný s osobou, voči ktorej smeruje.

Podľa § 45 ods. 7 písm. f/ zákona č. 757/2004 Z. z., sudcovská rada podáva návrh na začatie disciplinárneho konania v prípadoch ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 117 ods. 9 zákona č. 385/2000 Z. z., nedostatky v práci menšieho významu alebo poklesky v správaní menšieho významu, alebo priestupok, za ktorý podľa osobitných predpisov možno uložiť pokutu do 100 eur môže orgán, ktorý je oprávnený podať návrh na začatie disciplinárneho konania, vybaviť, ak je to postačujúce, aj tým, že sudcu písomne napomenie.

Podľa § 117 ods. 11 zákona č. 385/2000 Z. z., dotknutý sudca sa môže v lehote 15 dní odo dňa, keď sa dozvie o udelení napomenutia, obrátiť na príslušný disciplinárny senát s návrhom na určenie, že napomenutie je neplatné.

Na ústnom pojednávaní dňa 13.1.2017, ktorého sa predsedníčka OS V. N. T. nezúčastnila, vykonal disciplinárny senát dokazovanie, po ktorom dospel k záveru, že návrh podaný JUDr. H. je dôvodný.

V prvom rade disciplinárny senát poukazuje na to, že napadnuté písomné napomenutie, ktoré je taktiež formou rozhodnutia o disciplinárnom previnení, nespĺňa z obsahového hľadiska formálne náležitosti takéhoto rozhodnutia. S poukazom na ustanovenie § 150 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z., pri posudzovaní disciplinárnej zodpovednosti sudcu je potrebné použiť primerane Trestný poriadok, ak zákon o sudcoch a príseďiacich neustanovuje inak, pričom podľa § 163 ods. 3 Trestného poriadku, výrok, ktorým sa obžalovaný uznáva za vinného alebo ktorým sa spod obžaloby oslobodzuje, musí presne označovať trestný čin, ktorého výrok sa týka, a to nielen zákonným pomenovaním a uvedením právnej kvalifikácie, ale aj uvedením miesta, času a spôsobu spáchania, prípadne

aj s uvedením iných skutočností potrebných na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným, ako aj uvedením všetkých zákonných znakov vrátane tých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu.

Výroková časť napadnutého písomného napomenutia neobsahuje žiadne konkrétne označenie, žiaden konkrétny opis konania sudkyne, ktorým sa mala dopustiť, v danom prípade zrejme, poklesku v správaní menšieho významu, a to už vôbec nie čo do uvedenia miesta, času a spôsobu spáchania a iných skutočností potrebných na to, aby skutok/skutky nemohli byť zamenené s inými, ale aj pre posúdenie či rozhodnutie vo forme písomného napomenutia bolo vydané včas (viď tu § 118 zákona č. 385/2000 Z. z.). V tomto smere nemožno iba vo všeobecnosti odkazovať v odôvodnení takéhoto rozhodnutia na obsahom všeobecný podnet zamestnancov súdu z 11.11.2015, konštatovať, že sudcovskej rade bol postúpený i podnet p. A. zo dňa 26.11.2015 a tiež konštatovať, že 10.12.2015 sudkyňa počas preverovania podnetu slovné napadla upratovačku súdu, čo „videli aj počuli viacerí zamestnanci“.

Skutok, resp. skutky, z ktorých spáchania sa sudca písomným napomenutím uznáva vinným, majú a musia byť opísané vo výrokovej časti rozhodnutia o disciplinárnom previnení tak, aby nemohli byť zameniteľné s inými a hlavne aby bolo zrejmé, že skutočne ide takýmto skutkom, skutkami, o disciplinárne previnenie (v danom prípade podľa § 117 ods. 9 zákona č. 385/2000 Z. z.). Ak teda § 117 ods. 9 zákona o sudcoch a prísediacich vo svojom znení obsahuje pojmy: nedostatky v práci menšieho významu, poklesky v správaní menšieho významu, či priestupok, je vždy nevyhnutné, aby písomné napomenutie obsahovalo i presný opis takéhoto konania, nakoľko pojmy nedostatok v práci menšieho významu, či poklesky v správaní menšieho významu, sú pojmi vo všeobecnosti neurčitými a je nevyhnutné uviesť konkrétne konanie, ktorého spáchaním mal byť ich obsah v tom – ktorom prípade naplnený. Uvedenie takéhoto údaju je potrebné nielen z pohľadu formálneho, ale i z pohľadu právnej istoty sudcu v súvislosti s jeho disciplinárnym stíhaním, nakoľko v danom prípade v napadnutom písomnom napomenutí použitý pojem „neetické správanie sa sudkyne voči zamestnancom Okresného súdu V. N. T.“ je za takej situácie viac než všeobecný a nepreskúmateľný čo do obsahovej stránky a preukázania naplnenia znakov poklesku v správaní menšieho významu, alebo aj prípadne konkrétneho priestupku.

Odôvodnenie disciplinárneho rozhodnutia je už len popisom príslušného konania sudcu vo vzťahu k danosti všetkých objektívnych i subjektívnych znakov disciplinárneho previnenia kladeného sudcovi za vinu, vyhodnotením konkrétnych dôkazov preukazujúcich dopustenie sa disciplinárneho previnenia, má byť presvedčivé a vychádzať z riadneho vyhodnotenia relevantných dôkazov, vykonaného vo vzťahu k nim tak jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti.

V danom prípade i vyššie uvedené v napadnutom písomnom napomenutí absentuje. Jediné, čo jeho odôvodnenie obsahuje je poukaz na podané podnety, na to, že ich sudcovská rada príslušného súdu vyhodnotila ako dôvodné a potom už iba všeobecné konštatovanie „z vykonaných dôkazov nie sú pochybnosti o tom, že podnety zamestnancov súdu smerujúce voči uvedenej sudkyňi a poukazujúce na jej opakované nevhodné správanie voči ním sú dôvodné“.

Už pre vyššie uvedené formálne obsahové nedostatky napadnutého písomného napomenutia, spôsobujúce jeho neurčitosť a nepreskúmateľnosť, disciplinárny senát podanému návrhu vyhovel.

Čo sa týka samotnej materiálnej stránky, teda konaní, ktorých sa s ohľadom na zistené skutočnosti napadnuté napomenutie malo týkať, ako aj čo sa týka konania – vybavovania podnetov – predchádzajúceho vydaniu napadnutého napomenutia, k tomu treba poznamenať, vychádzajúc z obsahu predsedníčkou OS V. N. T. v tomto konaní predložených listín, že:

- podľa odôvodnenia napadnutého písomného napomenutia sudkyňa „dňa 10.12.2015 počas prešetrovania podnetu slovne napadla upratovačku, čo videli aj počuli viacerí zamestnanci“. Či i toto konanie malo byť tiež postihnuté napadnutým napomenutím, vzhľadom na vyššie uvedené formálne nedostatky, nie je zrejmé (samotná predsedníčka okresného súdu v odôvodnení napadnutého napomenutia konštatuje, že „oba“ podnety boli vyhodnotené sudcovskou radou ako dôvodné, pričom podľa predložených listín predložila sudcovej rade celkovo tri „podnety“ – podnet zamestnancov z 11.11.2015, podnet p. A. z 26.11.2015 i

záznam z 11.12.2015 k údajnému konaniu sudkyne z 10.12.2015 obsahujúci „podnet“ anonymného zamestnanca). Z predloženého úradného záznamu z 11.12.2015 vyplýva, že dňa 11.12.2015 oznámil zamestnanec, ktorý si neželá byť menovaný, že 10.12.2015 krátko pred skončením predvianočného stretnutia zamestnancov sudkyňa v sále, kde sa uskutočnilo posedenie, vyhládala upratovačku, chytila ju za plece a zvýšeným hlasom uviedla „keď budem mať problémy kvôli vám, všetko vám to vrátim“. Odkedy je možné vyvodzovať disciplinárnu zodpovednosť sudcu, resp. dokazovať iné konanie sudcu, ktoré by malo byť disciplinárnym previnením, de facto iba anonymným udaním, ničím iným nepodloženým, nie je disciplinárnemu senátu známe. Navyše už zo samotného obsahu daného záznamu nijako nevyplýva záver v odôvodnení napadnutého napomenutia, že to videli aj počuli viacerí zamestnanci, pričom ani tento záver, ani opodstatnenosť tohto oznámenia ako takého, neboli nijako preukázané ani vybavovaním podnetu na rokovaní sudcovskej rady. Zo zápisnice o rokovaní sudcovskej rady zo 14.12.2015 vyplýva, že daný záznam tam bol prednesený a sudkyňa bola vyzvaná na vyjadrenie sa i k uvedeným skutočnostiam, na čo uviedla, že je to od začiatku snaha nejakej skupiny ublížiť jej a dôvod sa vždy nájde. Nič viac ohľadne toho nebolo ani sudcovskou radou príslušného súdu zistené.

- vo vzťahu k, v odôvodnení napadnutého napomenutia uvádzanému, podnetu p. A. zo dňa 26.11.2015, treba uviesť, že podľa disciplinárnemu senátu v tejto veci predloženého príslušného úradného záznamu z 26.11.2015, p. A. uviedla, že 25.11.2015 na ňu sudkyňa bez akejkoľvek príčiny a podnetu slovne zaútočila vo večerných hodinách o 17:45 hod. tak, že ju okríkla, že sa z nej chichúňa na jej účet, že si z nej robí srandu, že ju ohovára, bola rozčúlená a vyhlásila, že si nepraje, aby sa upratovačka bavila na jej účet. Tento podnet predložila predsedníčka súdu sudcovskej rade príslušného súdu podaním z 30.11.2015. Podľa zápisnice o rokovaní sudcovskej rady zo dňa 30.11.2015 bol sudkyňi na tomto rokovaní doručený s tým, aby sa vyjadrila písomne v lehote 1 týždňa, pričom sudkyňa uviedla, že pokiaľ ide o situáciu s p. A., tak táto išla po chodbe oproti nej a usmievala sa na ňu a ona sa jej len opýtala „čo sa na mňa smejete?“ Na rokovaní sudcovskej rady 7.12.2015 k tejto situácii sudkyňa podľa predloženej zápisnice uviedla, že s p. A. bola v kontakte len raz a povedala jej, aby sa k nej správala slušne, lebo evidentne sa jej upratovačka posmievala. Ďalej podľa zápisnice sudkyňa na výzvu uviedla, že nežiada o predvolanie zamestnancov na zasadnutie sudcovskej rady. V zmysle zápisnice o rokovaní sudcovskej rady zo 14.12.2015 tento podnet už čo do obsahu prejednávaný nebol. Z uvedeného teda vyplýva, že ani ohľadne tohto podnetu nemožno prijať záver, že bol náležite sudcovskou radou príslušného súdu vybavený. Na

jednej strane je totiž tvrdenie p. A. v podnete, na druhej vyššie uvedené tvrdenia sudkyne. Ako sa na základe týchto dvoch skutočností, obsahovo sa diametrálne odlišujúcich, možno prikloniť relevantne na jednu alebo druhú stranu? Na základe tohto ako mohla sudcovská rada relevantne uznať daný podnet za dôvodný? Z pohľadu disciplinárneho senátu na takýto záver absolútne neboli dané podmienky.

- bezprostredne vyššie uvedené obdobie platí i ohľadne podnetu zamestnancov z 11.11.2015, pôvodne bez uvedenia mien k príslušným podpisom, čo bolo odstránené až na podnet člena sudcovskej rady daný na rokovaní sudcovskej rady 7.12.2015, obsahuje taktiež všeobecné tvrdenia, ktorých skutočná opodstatnenosť nebola taktiež ani jeho vybavením na rokovaní sudcovskej rady príslušného súdu z pohľadu disciplinárneho senátu nijako preukázaná. Vyššie je už uvedené, ako sa na príslušných rokovaní sudcovskej rady vyjadrila dotknutá sudkyňa, a rovnako ako vo vyššie uvedených dvoch prípadoch, sudcovská rada ani tu podnet nevybavila náležite tak, aby skutočný stav bol riadne zistený. Na rokovaní 30.11.2015 sa dotknutá sudkyňa k tomuto vyjadrila tak, že sa nemá k čomu vyjadrovať, na rokovaní 7.12.2015 poukázala na to, že má vedomosť, že to zrejme spísal súdny úradník, ktorý má motív aby vystúpil voči nej, s jeho prácou v senáte totiž nie je spokojná.

Je rozdiel medzi prerokovaním podnetu podaného voči sudcovi (69 ods. 5 zákona č. 757/2004 Z. z.) a jeho vybavením (69 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z. z.). Pokiaľ v zmysle § 69 ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z. je účelom vybavovania podnetu vykonanie potrebných opatrení smerujúcich k odstráneniu zistených nedostatkov a ich príčin, tak je neakceptovateľné, aby vyššie uvedené podnety boli na rokovaní sudcovskej rady prsto prečítané, sudkyňa sa k nim vyjadrí pár vetami (lebo sa jej dá výzva na písomné stanovisko – prejednanie má byť z pohľadu disciplinárneho senátu logicky ústne a podrobne) a sudcovská rada bez akéhokoľvek ďalšieho relevantného úkonu smerujúceho k objasneniu skutočného stavu následne skonštatuje, že podnety sú dôvodné. Nie dotknutá sudkyňa má trvať či žiadať o prizvanie podávateľa podnetu na rokovanie sudcovskej rady – povinnosťou sudcovskej rady bolo toto bez všetkého urobiť, ak treba i postaviť podávateľa/ov i sudcu tvárou v tvár, náležite objasniť či vôbec, ak áno tak k čomu konkrétne, kedy a za akých okolností došlo (osobitne ohľadne podnetu podaného 11.12.2015 „anonymne“ kde ani náznakom nedošlo k tomu, aby osoba, ktorá mala byť priamo tam uvedeným konaním sudkyne dotknutá, bola vypočutá k tomu, či niečo také sa skutočne stalo). Až po riadnom

vybavení podnetu možno prijať relevantný záver o tom či je dôvodný a aké opatrenia je potrebné v tejto súvislosti prijať. Nie však ako v danom prípade, kde po prečítaní podnetov, skutočnosti v ktorých uvádzané sudkyňa popierala, sudcovská rada konštatuje „s prihliadnutím na skutočnosti zistené z podnetov, ako aj následné správanie sa sudkyne po prvom prerokovaní podnetov 7.12.2015 (pozn. zrejme asi správne malo byť 30.11.2015), že sa jedná o opakované nevhodné správanie, podnety boli preto vyhodnotené ako dôvodné“ a na základe toho prijala uznesenie obsahujúce návrh na udelenie písomného napomenutia dotknutej sudkyňi pre nevhodné a osočujúce správanie sa voči zamestnancom súdu – vid' zápisnica z rokovania sudcovskej rady zo 14.12.2015. A nič na tom nemení či podnet podá jeden človek, alebo desať, alebo dvadsať, vždy je ho potrebné náležite vybaviť, nič na tom nemení ani skutočnosť, že niekedy v minulosti (konkrétne december 2014) mali byť osobné nezhody medzi dotknutou sudkyňou a ďalšími dvoma sudkyňami, členkami sudcovskej rady (vid' zápisnica z rokovania zo 14.12.2015).

Na základe vyššie uvedeného je zrejmé, že sudcovská rada príslušného súdu sa len priklonila na stranu podaných podnetov bez ich relevantného vybavenia, na čo následne podala predsedníčke súdu návrh na udelenie písomného napomenutia JUDr. H.. Z toho vyplýva, že ani samotná predsedníčka nemôže dôvodiť v napadnutom napomenutí, že z vykonaných dôkazov nie sú pochybnosti o tom, že podnety zamestnancov súdu voči sudkyňi sú dôvodné, pretože je tu zrejmé, že žiadne dôkazy (v reálnom zmysle tohto pojmu) ani neboli v danom prípade, čo i len náznakom, vykonané.

Na základe vyššie uvedených zistených formálnych obsahových nedostatkov napadnutého písomného napomenutia, ako aj na základe vyššie zistenej absencie relevantného zistenia a preukázania danosti samotného materiálneho podkladu na jeho vydanie (teda náležitého preukázania skutočného spáchania skutku/skutkov majúcich povahu previnenia, za ktoré by bolo možné udeliť sudkyňi disciplinárne opatrenie vo forme písomného napomenutia podľa § 117 ods. 9 zákona č. 385/2000 Z. z.) disciplinárny senát návrhu podanému JUDr. A. H. vyhovel a určil, že písomné napomenutie dané jej predsedníčkou Okresného súdu V. N. T. pod sp. zn. X. zo dňa 10. februára 2016 je neplatné.

Pre úplnosť disciplinárny senát poznamenáva, že v odôvodnení napadnutého napomenutia uvádzaná pracovná porada z 28.1.2015 a v tejto súvislosti predložené v tomto konaní zo strany predsedníčky okresného súdu (k vyjadreniu k podanému návrhu) žiadosť o vyradenie z rozvrhu nariadených pohotovostí, zápisnica z pracovnej rady konanej dňa 28.1.2015 (v tejto súvislosti konkrétne jej bod 5.) z pohľadu disciplinárneho senátu taktiež nič relevantné nepreukazujú, osobitne nie v súvislosti s konaniami v zmysle podnetov, ktoré mali byť podkladom vydania napadnutého písomného napomenutia (už vzhľadom na konštatovanie o jednoznačnom popretí príslušných skutočností samotnou sudkyňou – vid' posledný ods. časti „k bodu 5.“ predloženej zápisnice z pracovnej rady konanej dňa 28.1.2015), nakoľko ani v danom prípade zrejme neboli príslušné skutočnosti riadne dokazované, na čom nič nemení z pohľadu disciplinárneho senátu ani predložený úradný záznam z 29.1.2015 spísaný s advokátom JUDr. M. P. (ak malo dôjsť k tak vážnemu konaniu ako je to v zmysle daného záznamu ním popisované, je zarážajúce, prečo si s oznámením takých skutočností dal čas na šiesty deň odkedy k nemu malo dôjsť), skôr vyvoláva rozpory v tvrdeniach predsedníčky okresného súdu vo vyjadrení k podanému návrhu, kde poukazuje na to, že o tvrdeniach dozornej úradníčky v žiadosti o vyradenie z rozvrhu nariadených pohotovostí nemala pochybnosti keďže dňa 29.1.2015 sa dostavil menovaný advokát a upozornil na neprofesionálne a neštandardné správanie sudkyne – pracovná porada, na ktorej mala podľa vyššie uvedenej zápisnice upozorniť dotknutú sudkyňu „že v prípade zopakovania takéhoto prístupu zväži jej zaradovanie do pohotovostí“ sa však akosi konala už deň pred dostavením sa menovaného advokáta.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, pre ktoré disciplinárny senát podanému návrhu na určenie neplatnosti písomného napomenutia vyhovel, sa už z dôvodu hospodárnosti nezaoberal, ani v tomto rozhodnutí nerozvádza, okolnosťami, či tvrdeniami tak sudkyne, ktorá podala návrh, ako aj predsedníčky okresného súdu, ktoré z pohľadu disciplinárneho senátu nemajú súvislosť s návrhom a písomným napomenutím ako takými (ide o tvrdenia sudkyne o jej vnímaní konania predsedníčky okresného súdu voči nej ako takpovediac zaujatého – čo však nemá disciplinárny senát nijako preukázané; v tejto súvislosti ide i o reagovanie predsedníčky okresného súdu v tejto veci na tieto tvrdenia a vo vzťahu k tomu pripojené opatrenia pani predsedníčky týkajúce sa pracovných otázok). Taktiež sa disciplinárny senát, a to vôbec, nezaoberal poukazmi (a súvisiacimi predloženými listinami) na údajné nevhodné správanie sudkyne k príslušníkovi ZVJS služobne zaradenému na OS V.

N. T., ku ktorému malo dôjsť 6.4.2016, či obsahom vyjadrenia inej sudkyne OS V. N. T. v ním vedenej veci 4C/203/2016, a to z jednoduchého dôvodu, pretože dané skutočnosti už s ohľadom na to, že mali nastať ex post, teda až dodatočne po vydaní napadnutého písomného napomenutia, absolútne nemôžu byť podkladom pre rozhodovanie o tu podanom návrhu na určenie jeho neplatnosti, pretože ako skutočnosti ex post nijako nemôžu napadnuté písomné napomenutie potvrdzovať čo do dôvodnosti jeho vydania, nakoľko toto sa uvedených skutočností už absolútne netýkalo ani týkať nemohlo, ani zhojiť nejakým spôsobom vady napadnutého písomného napomenutia zistené v tomto konaní, pre ktoré bolo rozhodnuté o jeho neplatnosti.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do pätnástich dní od doručenia tohto rozhodnutia. Odvolanie treba podať na disciplinárnom senáte. Včas podané odvolanie má odkladný účinok. O odvolaní rozhoduje odvolací disciplinárny senát.

V Bratislave, dňa 13. januára 2017

JUDr. Erik Uhlár, v. r.
predseda disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Lubica Kavivanovová